

POEME

de IOAN GROSARU

Mi-ai deschis ...

Mi-ai deschis, dar sunt sfios
Nu pot intra prin fața tuturor
Deschide-mi dar ușița cea din dos
Privirile mulțimilor mă dor ...

Să tragi perdeaua peste jaluzele
Ferindu-mă de ochii tuturor
Iar gura ta nu vreau ca să mă-nșele
Căci vorbele șagalnice mă dor...

Ochii lumii inima mi-o taie
Chiar de-or fi ei privirea tuturor
Iar vorbele ce s-au aprins în paie
Și mă ating nevinovat, mă dor ...

Sentință

Mai murmur între rânduri la cuvinte
Lihnit de amorțeala dinainte
Printre decoruri care mă-nspăimântă
În linii sfidătoare de poruncă.
Accept iluzii puse ca momeală
Într-o perdea necaptă de cerneală
Formând imagini fără gust, dar clare
Chiar dacă visul este în formare.
Arunc sămânța izbăvirii oarbe
La poarta-mbrățișării ce-mi absoarbe
și picătura ultimă ce-o port
În măreția steagului pe cort
Prin vloga ce devreme am cules-o
Dar care prea târziu am înțeles-o.
Deasupra norii scuiță peste tot
Cu lacrimi calde, mirosind a rod.
Iau forma unui vid, apoi mă leg
Cu lanțuri ce nu vreau să le-nțeleg.
Și-așa legat să stau o veșnicie
Să-aștept osânda ce-i sortită mie.

Marea trecere

Pentru o clișă de rai, un secol de iad aș pătrunde
Geneza privirii spre șansa tăcerii se stinge
Aș muri o clișă cu ochii spălați de albastru
Trezindu-mă în treacă pe câte o frunză în sânge.

Aș bea câte un pahar de vin la fiecare
Cântec al iluziei și gând însetat la petrecere
Și când voi fi obosit și prăfuit de căutare
Am să pășesc albastru și cuminte-n Marea trecere...

Viața ca o luptă

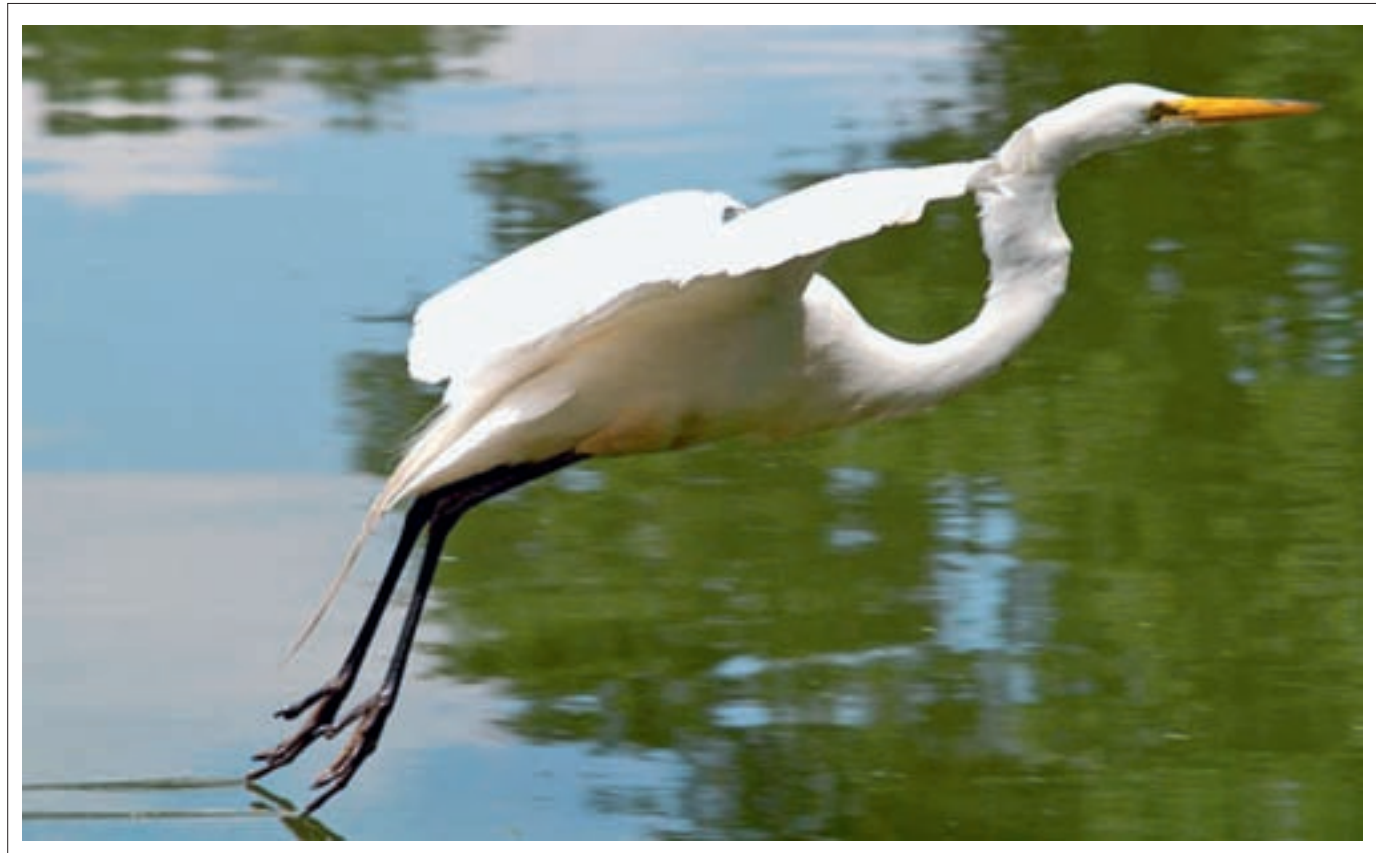
Motto: „Iată că totul este
deșertăciune și goană după vânt.”
(Eclesiastul)

Să lupți cu viața nu ai arme atât de sigure și nici
Nu ai puterea necesară să treci nepăsător prin luptă
Privești amar spre împlinire, dar cugetul ți se înfruptă
Din amintirea dureroasă pe care nu ți-o mai explici.

Te roade spaima de iubire când în trecut te-a ruinat
Răspunzi cu replici pe măsură cărării tale spre cădere?
Amarnic val de prisosință născut din spaima de tăcere
Te va cuprinde în surpare atunci când vei fi disperat.

Așterne valul de lumină în gândul tău pierdut și mic
Adună conul de-amintire și îl îngroapă în uitare
Înhamă-ți eul din adâncuri și-i înarmează cu răbdare
Fiindcă în războiul vieții tu îți ești propriul inamic.

Să lupți cu viața nu înseamnă să fii învingător și nu
Mai poți să-ți fii prieten și propriul frate-n suferință
Așa e viața: bună, rece, cu împliniri sau umilințe
De lupți cu ea, succes la luptă, dar nu fii altul decât TU!

PLANTE ȘI MIRESMES BIBLICE

Apărută recent la Editura FIAT LUX, în colecția Sănătate pentru toți, cartea Plante și miresmes biblice, hrană pentru trup și suflet este o lucrare de excepție în peisajul cărților de specialitate din România - atât în rândul celor cu tematică religioasă, cât și al celor științifice.

Autorii - **Ovidiu Bojor**, doctor în farmacie, membru al Academiei de Științe Medicale, fondatorul fitoterapiei moderne în România, expert al Națiunilor Unite pentru programe de dezvoltare industrială și inventatorul insulinei vegetale, și colonelul (r) **Răducanu Dumitru**, farmacist primar, membru al Societății Internaționale de Istorie a Farmaciei, decorat cu înalta distincție a Bisericii Ortodoxe Române Crucea Patriarhală pentru mirenii, ca urmare a contribuției aduse la realizarea Marelui și Sfântului Mir, în perioada 1988-2007 - dezvăluie în paginile acestei cărți tainele a 90 de plante din Sfânta Scriptură și vocația lor de a vindeca suferințele trupesti și sufletești. Plecând de la considerentul că între Știință și Credință nu există antagonism, ele fiind fețele aceleiași monede, autorii dedică fiecărei plante o monografie ce conține mențiuni și semnificații biblice, dar și date științifice privind compoziția chimică, acțiunea farmacologică, utilizările, modul de administrare și, când este cazul, contraindicații.

La legătura indestructibilă dintre știință și religie face referire și profesorul dr. Adrian Restian, membru al Academiei de Științe Medicale: *Cei doi autori și-au unit forțele pentru a crea o conexiune între știință și credință, pornind de la perceptul biblic menționat în Facerea 1:29 - Și a zis Dumnezeu: Iată, vă dau vouă toată iarba dătătoare de sămânță pe fața ntregului pământ, și tot pomul purtător de rod cu sămânță de pom într' nsul; acestea vă vor fi vouă de hrană. Faptul că Dumnezeu a dat oamenilor plantele spre hrană motivează atât finalitatea, cât și titlul și subtitlul cărții.*

Din cele 318 pagini ale cărții, 96 sunt rezervate Catalogului produselor naturale de pe piața românească, cu datele de contact ale producătorilor. Sunt incluse ceaiuri, uleiuri, tincturi, siropuri, cosmetice, cu recomandări în scop preventiv și

terapeutic.

Autorii nu se opresc aici cu dezvăluirile despre sufletul plantelor ascuns în substanțe active și marea lor capacitate de dăruire. Au în vedere o reeditare a cărții, ediție ce va include plante ce urmează a fi omologate de Uniunea Europeană.

✉ Cecilia SFETCU

Pe loc, repaus!

✉ General de brigadă dr. Maricel POPA
maricelpopa@presamil.ro

● **Victoriile adevărate sunt cele care construiesc sau consolidează, nu cele care demolează.** ● Cel mai important pas care trebuie făcut pe drumul proiectelor mărețe este tot primul pas. Cu condiția ca el să nu fie făcut înapoi. ● Dragostea este acel ceva care se întâmplă bărbaților și femeilor înainte de a se cunoaște bine. După aceea, intervine obișnuința. ● Una dintre cele mai importante dovezi ale existenței lui Dumnezeu este marea lui răbdare pe care o are cu noi și cu Istoria noastră. ● Trezirea la realitate poate interveni și atunci când înțelegem adevărul despre cât de ieftin ne-am vândut lumii, uneori. ● Muzica este, în general, un templu ridicat în cinstea sunetelor. Dar solemnitatea sunetelor este un atribut numai al muzicii bune. ● Dacă insectele ar dispărea, ar dispărea și viața de pe Pământ, pentru că ar fi afectat tot lanțul trofic. Iată că la fundamentul Istoriei și al eternizării sale nu stau numai giganzii!... ● Este o mare dovadă de înțelepciune ca să poți renunța la unele lucruri înainte de a renunța ele la tine. ● Cine ar puterea de a fi original rămâne astfel și atunci când imită anumite modele. La capătul opus, putem avea un cabotin. ● În funcție de subiect, a tăcea poate însemna o mare îndrăzneală, o mare sfidare sau o mare abținere. ● Prima zi a unei acțiuni, a unui început se recunoaște mai greu; a doua zi însă, este mai ușor de recunoscut, existând și amintirea primei zile. Urmarea este firească și devine normală atunci când apare și uitarea. ● După victoria de la Pharsala, Cezar a spus: **Trebuie să-mi susțin gloria printr-o bună întrebuintare a victoriei. Astăzi, sunt unii care își susțin gloria printr-o bună întrebuintare a lipsei victoriilor.** ● La urma urmei, zeii sunt nimic fără oameni. N-ar mai avea în fața cui să-și manifeste puterea!... ● Dacă ne uităm în jur, constatăm că unii oameni se comportă ca ambasadori ai Paradisului, iar alții - ca ambasadori ai Infernului, aici, pe Pământ... ● Din când în când, apar și unele victorii care ar trebui să ne întristeze. Pentru că, dacă ne-am opri numai la ele, ar interveni suficiența. ● Într-o societate în care criteriile valorice sunt pervertite, poate exista și situația, hilară, de altfel, în care unul care s-a târât foarte mult să fi ajuns să se cocoate foarte sus... ● Apa trece, pietrele rămân. Traducere liberă: nu te pune cu bolovani, pentru că ei... rezistă!... ● Dacă un canibal este supărat pe tine sau nu te dorește, să fii mulțumit! ● **În viață sunt și situații când gesturile nobile pot fi răsplătite cu meschinărie. Dar acesta nu trebuie să reprezinte un motiv pentru a nu mai face astfel de gesturi.**